

[Gerda Møller.]

værende socialminister jo ikke så hurtigt reagerende, som den nuværende undervisningsminister er over for problemet — og det cirkulære, der kom ud af mit spørgsmål, jo var meget, meget længe undervejs, så længe, at jeg måtte rykke for det, før det kom.

Derfor vil jeg her fra talerstolen udtrykke en tak til undervisningsdirektør Baunsbak-Jensen, fordi han så kraftigt har ført dette spørgsmål frem, og jeg vil også takke undervisningsministeren for den måde, hun har givet os et svar på.

Jeg mener, man skal understrege én ting, og det er, at undervisningsdirektør Baunsbak-Jensen har gjort opmærksom på, at vil disse pædagoger, om jeg så må sige, missionere, så har de jo adgang til at gøre det i friskolerne, og de forældre, der ønsker disse missionerende lærere, kan jo oprette friskoler. De får 85 pct. i tilskud, så det skulle ikke være så vanskeligt at få oprettet en sådan friskole, men i folkeskolen, som er folkets skole, og som har pligt til at modtage børn fra alle lag i befolkningen, fra folk af alle mulige politiske afskygninger, skal der ikke finde nogen indoktrinering sted.

Jeg vil gerne på baggrund af hele denne debat, som vi har, også på baggrund af trivihæfternes anvendelse, både i de ældste klasser i folkeskolen og i gymnasiet, stille undervisningsministeren det spørgsmål, om ikke undervisningsministeren kunne tænke sig at røre lidt ved den uindskrænkede metodefrihed, ikke sådan at jeg ikke mener, at der skulle undervises i trivillitteratur i skolen, men at man måske kunne prioritere dette stof noget mindre end lødigt stof.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Hr. Halvgård spurgte, om jeg ville være med til at støtte skolenævnene mere, end det er blevet gjort på nuværende tidspunkt, igennem den ny skolestyrelseslov. Jeg har sagt ved flere lejligheder, at jeg ønsker, at skolenævnene får så mange beføjelser som overhovedet muligt, fordi jeg mener, at de ude i de lokale områder, ude i det nære samfund, har de bedste muligheder for at vurdere, hvad der er til gavn for den skole, hvor deres børn går, men jeg vil alligevel sige, at når det drejer sig om at ansætte

lærere og afskedige lærere, så mener jeg ikke, at skolenævnene er det rigtige forum. Jeg vil som sagt gerne være med til, hvor det kan lade sig gøre, at styrke skolenævnenes indflydelse, give dem noget virkeligt at arbejde med og give dem et ansvar, men på dette område tror jeg vi skal diskutere sagen lidt mere. Jeg er i hvert fald ikke tilbøjelig til at tage det skridt.

Det andet spørgsmål drejede sig om optagelseskriterierne på seminarierne, og om jeg ikke mente, at der burde tages mere hensyn til de menneskelige kriterier fremfor en studentereksamen. Nu er det jo sådan, at der altså kræves studentereksamen eller noget, der er lig med en studentereksamen, for at komme ind, men vi kan jo ikke nær optage alle, der ønsker at komme ind på seminarierne. Man har jo igennem virkelig mange år praktiseret det på denne måde, at man ud over at tage hensyn til, hvilken eksamen og hvordan man stod med denne eksamen, har taget hensyn til, hvad de kommende lærerstuderende har beskæftiget sig med i den mellemliggende tid, hvor de eventuelt har søgt om at komme ind, ikke har kunnet få en plads og så altså har brugt tiden til noget andet. Der bliver altså i allerhøjeste grad taget hensyn til, hvad man har anvendt tiden til. Deri ligger også de menneskelige hensyn, som jeg mener bør veje meget tungt, for jeg er enig med hr. Halvgård i, at det ikke blot er eksamenspapiret som sådan, der er det eneste gyldige, når man skal se på, hvem der skal have en læreruddannelse, og hvem der skal ind og undervise i den danske folkeskole.

Til fru Gerda Møller vil jeg sige, at metodefrihed egentlig er et vanskeligt begreb, der kan være svært at definere. Metodefrihed er i hvert fald ikke en frihed til, at en lærer må vælge en ganske bestemt metode og ingen anden. Metodefrihed indebærer, at man kan bruge forskellige metoder, men man skal sørge for, at det bliver alsidigt belyst. Her kommer disse trivihæfter ind, og der kan nævnes flere andre ting, som man også har sat fokus på, og jeg ved, at der findes en hel del, som mener, at de ikke er særlig velegnede i undervisningssituationen. Men jeg vil dog sige, at de virkelig skal vejes op, der skal være en modvægt imod dem, de må ikke stå alene, det har nemlig ikke noget med metodefrihed at gøre. Og